

φραστικά ἔργα καὶ νὰ τὸ παραβάλλει μὲ τὸ πρωτότυπο — ἔὰν βέβαια ριψοκινδυνέψει νὰ ξεχάσει τ' ἀγγλικά πὺν ξέρει. Καὶ ἐπειδὴ δὲν θάπρεπε νὰ λέει κανεὶς πράγματα πὺν νὰ μὴν τὰ ἀποδείχνει, ἀρχοῦμεθα πρὸς τὸ παρὸν στὸ νὰ ποῦμε πὺς οἱ συγκριτικὲς μελέτες τοῦ ποιητῆ Γλαύκου Ἀλιθέρση ἀναχωροῦν ab absurdo, καὶ σὲ προσεχές μας σημείωμα θ' ἀποδείξουμε ἐμπράγματα τὴν διαπίστωσὶν μας σχετικὰ μὲ τὰ περίφημα ἀγγλικά του.

Πρὸς τὸν κ. Εὐαγγέλου, μιὰ τελευταία παρατήρηση: Νὰ πᾶψει νὰ λέει ξένες γνῶμες, καὶ νὰ λέει μόνο δικές του. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ λέει μόνο δικές του, ὀφείλει νὰ μελετήσῃ πολὺ, καὶ νὰ ἐπηρεάζεται ὀλίγοι. Καὶ ἐπειδὴ ὁ διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μανφαλὸντ τυχαίνει νᾶναι φίλος μας, εἴμαστε πρόθυμοι νὰ τοῦ δώσουμε μιὰ συστατικὴ ἐπιστολή, στὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐκεῖ, γιὰ νὰ τοῦ χρησιμέψει στὶς μελέτες του. Μελέτες ἄλλωστε πὺν τοῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰτὶ, ὅπως ὁ ἴδιος λέει πρέπει νὰ οἰκτείρει κανεὶς τὴν κριτικὴ «πὺν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴν παρατήρησιν τῆς πραγματικότητος, ἀπὸ τὴν πολυμάθεια καὶ εὐρυμάθεια».

ΜΑΚΗΣ ΑΝΤΑΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Ἡ ἀρρώστεια τῆς Ὑβας. Βελ. Φρέρη. (Τεπ. Γιάννη Μουρέλλου. Ἡράκλειο—Κρήτης 1926).

Τὸ διήγημα αὐτὸ ὅπως καὶ κάθε ἐργασία πὺν παρουσιάζει ὁ κ. Φρέρης ἔχει ἀξία. Συνεργάτης στὸ λαμπρὸ κρητικὸ περιοδικὸ «Νεοελληνικά Γράμματα» εἶναι ἀπ' τοὺς νέους πὺν μποροῦν νὰ δώσουν κάτι καλὸ, μεστωμένο, σοβαρὸ. Ξέρει καὶ χειρίζεται τὸ θέμα του ὁμορφα· οἱ ψυχολογικὲς του παρατηρήσεις — πὺν φυσικὰ κι' ἀβίαστα μπαίνουν στὸ βιβλίο του — εἶναι ὀρθές, βασισμένες πάνω σὲ ἀληθινὰ αἰτία καὶ δείχνουν τὸν παρατηρητὴ λογοτέχνη.

Ἡ ἀρρώστεια τῆς Ὑβας εἶναι ἡ ἱστορία μιᾶς πολὺ φιλάρεσκης νέας, πραγματικὰ ὁμορφῆς πὺν παραμορφώνεται ἀπὸ ἐβλο-

γιά. "Ολα τὰ πρόσωπα καλὰ παρουσιασμένα καὶ ἄμεσθ σχετισμένα μετὰ τὸ κύριο θέμα. Ὁ πατέρας, ἡ μάνα, τ' ἀδέρφια, ὁ θεὸς στὴ θέσθ τους. Ἡ ἀφήγησθ χαριτωμένη στὴν ἀρχή, πέρνει πρὸς τὸ τέλος τὴ δύναμθ πού χρειάζεται στὴν τραγικὴ ἐξέλιξθ τοῦ διηγήματός.

«**Παραστρατημένα Πουλιὰ**» τοῦ Rabiudranath Tagore, μετὰφρασθ Μάκθ Ἀνταίου, «Γράμματα», 1927.

Δέν εἶναι μήτε δυὸ χρόνια σωστά — νομίζουμε — πού ἐφάνηκεν ὁ κ. Μάκθ Ἀνταῖος στὸν ἑλληνικὸ φιλολογικὸ κόσμθ τῆς Ἀλεξανδρείας. Κ' ἐν τούτοις στὸ σύντομθ αὐτὸ διάστημθ ἐκέρδισε, μετὰ τὴν ἀξία του, μιὰ πολὺ καλὴ θέσθ — ἡ γνώσεις του, ἡ φιλομάθειά του, τὸ γούστο του ἐκτιμήθηκαν. Μᾶς δίδει τῶρα πρῶτθ φορὰ συγκεντρωμένη ἐργασία του, εἶναι δὲ ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Γράμματα» πού τὴν παρουσιάσει. Μετρίοφρονα μᾶς προσφέρει γιὰ πρῶτον τόμθ του μιὰ μετὰφρασθ ἀπλῶς ἀλλὰ μιὰ μετὰφρασθ δύσκολου ἔργου. Ὁμορφθ καὶ ρυθμικὴ ἡ φράσθ τοῦ κ. Ἀνταίου, συμπαθητικὴ ἡ γλῶσσθ του καὶ ἔχει ὁ μεταφραστὴς ἓνα μεγάλο προσὸν γιὰ καλὴ ἀπόδοσθ, αἰσθάνεται καὶ βαθειὰ ἀγαπᾷ τὸ κείμενον. «Μεταφράζοντας» λέγει στὸν πρόλογθ τοῦ βιβλίου, «τὰ Παραστρατημένα Πουλιὰ δέν ἔκανα τίποτε ἄλλθ παρὰ νὰ ἐξωτερικέψω τὴν ἐνδόμυχθ μου ἀγάπθ γιὰ τὸ μεγάλο ἀπόστολθ μετὰ τὴν ἀσκητικὴ καὶ τὴ θρησκευτικὴ φυσιογνωμία». Ὁ κ. Ἀνταῖος ἐμελέτησε πολὺ τὸν Ταγκὸρ: ἔχει ἔτοιμθ γιὰ τύπωμθ μετὰφρασθ κ' ἐνὸς ἄλλου ἔργου τοῦ Ἰνδοῦ ποιητῆ, «Τὸ Σύναγμθ τῶν Φρούτων». Στὸν πρόλογθ τῆς μετὰφρασθ τῶν «Παραστρατημένων Πουλιῶν — ὁ ὁποῖος μᾶς ἄρεσε καὶ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ ἦταν μακρότερος — μᾶς λέγει ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τῖς ἀποδόσεις πού κάμνει ὁ ἴδιος ὁ Ταγκὸρ στὰ ἀγγλικά τῶν ἔργων του, γιὰ τὴν μεγέλικθ ἐκφραστικότητα, γιὰ τὴν ἀγάπθ τοῦ Ταγκὸρ πρὸς τὴν ὁμοιοκαταληξία. «Ποιὸς ἀπ' ὅσους παρακολούθησαν τὴ διάλεξθ του στὸ θέατρο τῆς Ἀλάμπρας τὸν περασμένο Νοέμβρη», λέγει ὁ κ. Ἀνταῖος, «θὰ ξεχάσει ποτὲς τὸ τραγούδι τῆς βροχῆς καὶ δὲ θὰ φέρνει πάντα στὸ νοῦ του τὸ κάθε τῆς ρίμας του κουνδούνισμθ, σὰ δυνατῆς βροχῆς σταλαγματιά».

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΔΕΡΗ: «**Τραγουδώντας**». Ἐκδοσθ βιβλιοπωλείου «Ἀκαδημαϊκόν», Ἀθῆνα 1927.

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ: «*Ρώμη καὶ χαρά*» (ἀπὸ τὴν κοί-
νωγιολογικὴ ὑγιεινὴ). Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία «Γράμματα». Ἀλεξάν-
δρεια 1927.

PIERRE AGUETANT: «*Οἱ Δυὸ μας*». Μετάφραση Ν. Γριμάλδη,
«Γράμματα», Ἀλεξάνδρεια 1927.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ Μ. ΠΟΘΟΥΛΑΚΗ: «*Ἐρωσθένεια Ἑπὴ*». Τύποις Ἀδελ-
φῶν Κουμαριανοῦ, Κάϊρο 1927.

ΣΩΤΗΡΗ ΣΚΙΠΗ: «*Δουλούδια τῆς Μοναξιᾶς*». (Le Puy-En-
Velay, Imprimerie La Haute-Loire 1927).

ΣΩΤΗΡΗ ΣΚΙΠΗ: «*Γαλάζια Μεσημέρια*». Ἐκδ. Οἶκος «Ἀγών»,
Παρίσιον 1927.

Sotiris Skipis. «*Mes Impressions sur la Provence*». Confé-
rence. Edition des Annales de l'Ecole Palatine d'Avignon.

ΓΕΩΡΓ. Π. ΔΗΜΑΚΟΥ: «*Ρόδα τῆς Αὐγῆς*». Ἐκδοση ἐπιμελη-
μένη ἀπὸ τὰ «Γράμματα». Ἀλεξάνδρεια 1927.

ΧΡ. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗ: «*Ὁ Χαρτοπαίκτης πὺν ἐκμυστερεύεται*»
Ἐκδοσις δευτέρα. Τύποις Σολ. Σ. Ἀθανασούλη, Ἀθῆναι.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ὁ «*Ἐρμῆς*», (ἀρ. 8, Ἰούλιος 1927 Ἀλεξάνδρεια), μᾶς δίνει
ἓνα ἄρθρο σοβαρὸ καὶ καλῶς γραμμένον τοῦ κ. Κωστῆ Μπαστιά
περὶ Ἑθνικῆς καὶ Ταξικῆς Ὁμάδας. Στὰ σημειώματα τοῦ τεύχους
διαβάζουμε ὅτι ὁ «Ἐρμῆς» δὲν θὰ βγῇ τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ
κυκλοφορήσει σὲ διπλὸ τεῦχος τὸν Σεπτέμβριο.

«*Νέα Ζωή*», Ἰούλιος-Αὐγούστος 1927, Ἀλεξάνδρεια. Ὁ κ.
Σπαταλάς, πὺν εἶναι πολὺ γνώστης τῆς σολωμικῆς ποίησης, δη-
μοσιεύει στὴ «Νέα Ζωή» ἓνα ἄρθρο τοῦ ἐπάνω στοῦ Καιροφύλλα τὸ
βιβλίον «Σολωμοῦ ἀνέκδοτα ἔργα». Σημειώνουμε μεταφράσεις ἀπὸ
τὸν Στεκέντι (τοῦ Γριμάλδη) καὶ ἀπὸ τὸν Νοβάλις (τοῦ Ε.Π.Π.)
Ἰδιαιτέρως ἐλκύουμε τὴν προσοχὴ στὴν ωραία μετάφραση τοῦ
«Δηστή», ποιήματος τοῦ Ἀγγλοῦ Alfred Noyes. Εἶναι καμω-
μένη ἀπὸ τὸν κ. Μάκη Ἀνταῖο. Ὁ κ. Ἀνταῖος διάβασε καὶ με-

λέτησε σοβαρά Ἀγγλους ποιητές, καὶ θὰ εἶναι πολὺ χρήσιμον ἂν μὲ τὴν μεταφραστικὴν του ἐργασίαν κάνει γνωστὰ μερικὰ ἀπ' τὰ ἔργα των στὴν μερίδα ἐκείνη τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ ποὺ δὲν γνωρίζει τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσα. Ἡ «Νέα Ζωή» μᾶς δίνει ἐπίσης τὸ «Ματωμένο Γέλοιον» μονόπραχτο δράμα τοῦ ποιητῆ κ. Κ. Ν. Κωνσταντινίδη. Εἶναι πολὺ γνωστὸ στὴν Αἴγυπτο. Παίχθηκε καὶ ἐδῶ καὶ στὸ Κάιρο. Εἶχε πρωτοπαίχθῃ στὸ «Λούνα Παρκ» τὸν Αὐγουστο 1922. «Λόρης Νέαρχος» ἦταν ὁ κ. Π. Γαβριηλίδης, τοῦ ὁποῦρου δίδεται καὶ μιὰ εἰκόνα στὸ ρόλο αὐτό. «Νανσικᾶ» ἦταν ἡ κ. Γαβριηλίδη καὶ «Αὐγέρης» ὁ κ. Γκριμάλδης. Παίχθηκε τὸ ἔργο καὶ στὴν Ἀθήνα στὸ θέατρο Κυβέλης.

«Φιλότεχνος», Μαῖος 1927, Βόλος. Πολλές καὶ καλὰ διαλεγμένες πληροφορίες γιὰ τὶς Δελφικὰς Ἑορτές ἐπίσης εἰκόνες ποὺ μᾶς δείχνουν τὶς μάσκες (ἀπὸ τοῦ Προμηθέα τὴν παράσταση) τοῦ Ἡφαίστου, τοῦ Ὀκεανοῦ, τῆς Ἰώ, τοῦ Προμηθέα. Μέρος τοῦ «Δελφικοῦ λόγου» (ποίημα) τοῦ κ. Ἀγγέλου Σικελιανοῦ. Ἔχει δυὸ εἰκόνες τοῦ κ. Α. Σικελιανοῦ καὶ τῆς κ. Εὐσας Σικελιανοῦ στοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἑλληνικότητα τῆς ἐορτῆς τῶν Δελφῶν. Τὸ τεῦχος περιέχει ἓνα διήγημα τοῦ κ. Πέτρου Μάγνη καὶ ποιήματα τοῦ κ. Μάγνη, καὶ τῆς κ. Ρίκας Σεγκοπούλου (τῆς «Ἀλεξανδρινῆς Τέχνης»). Οἱ στίχοι τοῦ κ. Μάγνη ἀνήκουν στὸ εἶδος τῶν ποιημάτων του ποὺ ἔγραψε τελευταῖα καὶ στὰ ὁποῖα διακρίνονται στοιχεῖα τῆς Καβαφικῆς τεχνοτροπίας.

«Νεοελληνικὴ Τέχνη», Ἰούλιος-Ἰούνιος 1927. Εἶναι ἓνα περιοδικὸ ποὺ πάντα μᾶς παρουσιάζει καλὴν ἐργασίαν. Στὸ φύλλο αὐτὸ ἔχει περὶ τοῦ κ. Ἄγρα καὶ τοῦ κ. Δανάη. Διαβάζουμε ἔμορφα ποιήματα τῶν κ. κ. Ἄγρα, Σταυροπούλου καὶ Τσουκαλά. Στὰ «μικρὰ νέα καὶ σχόλια» βλέπουμε ἀγγελτήρια θανάτων περιοδικῶν — δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ νεκρανάσταση.

«Δομένικος Θεοτοκόπουλος» ἀρ. 1 Θεριστῆς 1927, Χανιά. Τὸ τεῦχος ἀρχίζει μὲ μιὰ σελίδα τοῦ Ψυχάρη, γραμμὴν μὲ μπεριό- ἀπειλεῖ φρικτὰ μιὰ κάποιαν Ἀμαλία, ἡ ὁποία ἔχει κλίση πρὸς τὴν καθαρεύουσα: «θὰ σὲ πνίξω μὲ τὰ δέκα μου τὰ νύχια» τῆς λέει. Ἔχει περὶ τῶν κ. κ. Ράπτη, Μαρμάρη, Ἀννουσάκη, Ξενάκη ποιήματα τῶν κ. κ. Παπαδαγνῶν, Χρυσάκη, Παπαϊωάννου καὶ Σκουλούδη: τοῦ κ. Παπαδαγνῶν τοὺς στίχους βρῖσκουμε ἐπίδραση τοῦ Καβάφη, ἐπίσης πλησιάζουν στὴν φόρμα τοῦ Καβάφη οἱ στί.

χοι τοῦ κ. Σκουλούδη. Ἐπάνω στο ζήτημα τοῦ “Κρητικοῦ τοπι-
κισμοῦ” ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς κ. Χατζηδάκις γράφει μιὰ ἐπι-
στολὴ στο περιοδικό, τὸ ὁποῖον καὶ τὴν σχολιάζει. Τὸ περιοδικό
μᾶς παρουσιάζει δυὸ εἰκόνες τοῦ Θεοτοκοπούλου (“Ἅγιος Μαυρί-
κιος” καὶ “Λαοκόων”) καὶ στὰ “Σημειώματά” του, δίνει πληροφο-
ρίες γιὰ τὸν βίο καὶ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου ζωγράφου.

Μηνιαία εἰκονογραφημένη “Ἀτλαντὶς”. Νέα Ὑόρκη 1927. Μά-
ϊος. Περιέχει πολλὰ ἀξιανάγνωστα πράγματα. Ἰδιαιτέρως μᾶς εὐ-
χαρίστησαν τ’ ἄρθρα “ἡ Εὐβοία, ὁ Ἑγριπὸς καὶ ἡ Χαλκίς”, “Ἡ
Κεφαλληνία καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου”, “τὰ Κάστρα τῆς
Ἑλλάδος”.

“Ἐρευνα”, Ἰούνιος-Ἰούλιος 1927. Ἀλεξάνδρεια. Περιέχει
μιὰ μελέτη τοῦ κ. Ἀγαμέμνονος Ἰω. Ζάχου γιὰ τὸν Μπετόβεν.
Ἡ ἀποψη ποὺ παίρνει ὁ κ. Ζάχος εἶναι τρομερὰ ἐπηρεασμένη ἀπὸ
θηρησκευτικὸ μυστικισμὸ.

“Δογοτεχνικὴ Ἐπιθεώρηση”, Μάϊος - Ἰούνιος, Ἀθήνα.
Ἡ ἐπιθεσὴ τῆς ἐναντίον τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ διαφόρων ἄλλων
περιοδικῶν μᾶς ἀφίνει ἀπαθεῖς. Λυπούμαστε τοὺς ἀναγνώστες τῆς
“Δογοτεχνικῆς Ἐπιθεώρησης” στοὺς ὁποίους σερβίρονται τέτοιες
ἀηδίες.

“Ἴσις”, Ἀλεξάνδρεια. Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό, μὲ ἄρθρα καὶ
πληροφορίες γιὰ τὴν παροικιακὴ καὶ καλλιτεχνικὴ μας κίνηση.

“Διδασκαλικὸν Βῆμα”. Ἐπίσημο Ὅργανο τῆς Διδασκαλικῆς
Ὁμοσπονδίας, Ἀθήναι.

“Μεφιστό”. Ἑβδομαδιαία Ἐπιθεώρησις. Ἀλεξάνδρεια.

Α. ΠΙ. ΛΕΟΝΤΗ

ΣΚΛΑΒΟΙ ΣΤΟ ΜΙΣΟΣ *

ΤΡΙΠΡΑΧΤΟ ΔΡΑΜΑ

ΣΚΗΝΗ 11.

Τάμπρας. Θερινός, Πέτρος, Φρόσω, Εἰρήνη, Ἀλέξης.

ΦΡΟΣΩ. (Τρεχάτη στο Θερινό). Πατέρα τί χαρά! Δὲν

* Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο.